

המגלב הזה ממה שמצינו שבאים גוראים על רשע"י בספר זה פמ"ט
 בצינא דנהורא - וכן מ"ש זכאה דרא דהוא בגוי וכיוצא בדברים אלו שהיאך
 יתכן שרשע"י יכתוב על עצמו דברים כאלה - ועוד הכל יפצה פיהו במה
 שנמצאו בו דברי מנהגים שנתחדשו זמן רב בערך ת"ת שנה אחר דורו של
 רשע"י כנוסח נשמת כל חי (" או קדושת כתר כו' וכדומה - וכל אלו
 דברי הכל לא ידעתי מי הגיד לו או בנבואה ורוח"ק נגלה לו שנתחדש
 זמן רב אח"כ ולא היו דברים אלו מנהגי קדם מתקנת חז"ל והרי כל
 נוסח התכילות כולם שבידינו לא נמצא מבוארים לא במשנה ולא בדברייתא
 ולא בש"ס - ואעפ"כ הדבר ידוע שנוכחתם לא נתחדש כי אם ע"י אנשי
 כנסת"ג - והם מבוארים ברמב"ם בה' תפילה - ובהכרח שכך מקובל
 בידינו איש מפי איש נוסח זה - וכן הוא באמת בנוסח נשמת כל חי -
 וכן בקדושת כתר - וכל זה ברור ואין מן הצורך להאריך בזה :

פרק כב

רנז ושחק ברוב דברים נגד האומרים שמחבר הזוהר הי' רשע"י
 ותלמידיו אחריו - ממה שנתב בלשון ארמי שהוא לשין מגובה
 שאין מה"ש נזקקין לו ולא בלה"ק - שמלך הקדושה שבהם היו ראויים
 להכתוב בלה"ק ועוד כדי להעלים ולהסתיר הדברים שלא יהיו מוצגים
 בלשון שט"ה וגשים משתמשים בו וצדורות ההם - וכל אלו דברים
 של מה בכך וטענה שאין בהם ממש - כי לדבריו יקשה על מה דאיהא
 במס' סוטה פ' ואלו כאמרים (לג א') דמקשה מהא דתניא יוחנן
 כה"ג שזע צ"ק מצית הה"ק שהי' אומר נצחו עליא דאזלי לאגמא
 קרבא כו' וכן מהא דשמעון הצדיק ששמע צ"ק מצית קה"ק בטילת
 עבדתא כו' ומשני התם אבע"א צ"ק שאני דלא שמועי גבידא ואבע"א

גבריאל

יג

(" נוסח נשמת כל חי הי' ידוע צימו חכמי המשנה : כדאיתא בפ' ע"פ
 (ק"י"ח א') רביעי גומר עליו את ההלל ואומר עליו ברכת השיר מאי
 ברכת השיר ר' יוחנן אמר נשמת כל חי - ונברכות פ' הרואה (ס'
 ב) מאי מצרכין כו' ורי' יוחנן מסיים בה הכי אלו פינו מלא שורה
 כים כו' אין אנו מספיקין להודות לך הי' אלהינו עד תשתחוה כו' וזה
 מנוסח נשמת כל חי - ולא מצינו שום ברכה שיהי' הנוסח מבואר בש"ס
 יותר מזה - ומלשון המשנה שקראה ברכת השיר לרי' יוחנן משמע שהיא
 ברכה מיוחדת לשיר וזה כמנהגים שאומרים אותה אחר שירת הים :